

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer kedden és pénteken.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői s kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
íródája, Nagypiaczon.

NEMERÉ.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

Előfizetési fölhívás.

Programmunk, valamint előfizetési feltételeink a korábbiak: **Julius—September $\frac{1}{4}$ évre ft. 1.50.**
Julius—Deczember $\frac{1}{2}$ „ „ 3.—

Kenyeres Adolf,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

A birói kinevezések és a királyföld.

Brassó, 1871. Julius 5-én.

A képviselőház ápril 29-iki ülésében azt a kérdést intézte Dietrich-Ignácz képviselő az igazságügyministerhez: milyen módot szándékozik követni a birói kinevezéseknél, vajjon fog-e pályázatot nyitni, fog-e valakit és kiket meghallgatni?

Akkor tán még korai volt e kérdés fölvetése, most azonban, midőn a bírósági szervezetre vonatkozó összes törvényjavaslatok az alkotás minden stadiumán keresztül menve már szentesített törvényekké váltak s biztosan hihetjük, hogy azokat az új igazságügyér a legrövidebb idő alatt végrehajtandja, — épen korszerűnek tartjuk, hogy e tárgy körül elmondjuk saját egyéni nézeteinket.

Bármily küzdelmes törvényhozási tárgyalásokra szolgált már eddig is alkalmul a birói szervezés ügye, mégis a sajátképi és legfőbb nehézség nem a törvényhozás, hanem a végrehajtás stadiumain fog előállni, mert a kormánynak ekkor a folyamodók és kérelmezők egész seregével is dolga leendő.

A birói kinevezések eszközzése körül kétségtelenül legáltalánosabb azon nézet, hogy ezek pályázat útján töltsenek be. — Maga a volt igazságügyér Horváth Boldizsár is, a fent említett képviselő interpellációjára azon nyilatkozatnak adott kifejezést, hogy az elnöki állomások kivételével a többi birói állomásokat nyilvános pályázat útján szándékozik betölteni és egyszer-

mind tájékozásul meg fogja kérni vélemények közlése végett mindazokat, kikről alaposan föltételezheti, hogy vidékek juridikai erejét legjobban és legbiztosabban isméri.

Horvát Boldizsárnak ezen nyilatkozatát hihetőleg utódja, a jelenlegi igazságügyér is, magáévá teendő, mert azon általános és sok tekintetben eléggé indokolt nézet uralkodik ugyanis a pályázat iránt, hogy ez a képességnek és készütségnek érvényesítésére jobban tért enged, a folyamodók versenyében a kiválóbb erőket juttatja czélhoz, ez által az államszolgáltatnak a legjobb erőket biztosítja, az atyafiaskodás, a sogorság, barátság és protectió elől az utat elzárja és végre sok üresfejű kérvényezőt a minister előszobáitól, hová czifra ajánló leveleikkel betolakodni törekszenek, távul tartja, mert akkor, midőn készütségről van szó, és e készütség mellékelt okmányokkal igazolandó, kevésbé tehető fel, hogy a törvényszéki állomások avatlan és érdemtelen „pártfogoltakkal” töltsenek be.

Ezek figyelemre méltó jelenségek, melyek elég ingerrel bírnak arra, hogy a pályázati rendszer a birói állomások betöltésénél főszinormértékül szolgáljon, mert ez által nemcsak a személyes képességre, qualificationra, hanem arra is hathatós befolyást lehet gyakorolni, hogy a kinevezések lehetőleg az első folyamodású törvényszéki kerület kebeléből és az illető kerületben lakó különböző nemzetiségű oly egyénekre való tekintettel történjenek, kik egyszersmind a törvény rendeleteinél fogva a megkívántató hivatalos magyar államnyelvnek is tökéletesen megfelelni képesek.

Hogy némely törvényszékekhez kinevezendő bírakra nézve az előre kinevezendő elnökök is meghallgattassanak, csak helyeselni tudjuk, de telyességgel nem helyeselnünk azt, ha ezek véleménye kizárólag döntene, mert ez káros és veszélyes függési viszonyba hozná a bírakat az elnök irányában, kinek kinevezetéseiket köszönnék, míg másfelől a burocratiának

egy bizonyos nemét alkotná meg, mely a letűnt Bach-féle időkre emlékeztetne vissza. Azért mi a hivatalos információnak csak annyiban lehetünk barátai, a mennyiben azok a birói állomások betöltésénél „ad meritum” nem lesznek mérvadóok. —

A mit itt röviden a birói kinevezésekről elmondtunk, azt egész lényegében a királyföldre nézve is czélirányosnak tartjuk, mert ha valahol, úgy itt is, csak a szoros igazságszolgálatás érdeke fenntartása mellett lehet az óhajtott czélt és eredményt sikeresen elérni, jól tudva és szem előtt tartva azt, hogy bizonyára a királyföldön sem fognak elmaradni azon sok irányu és természetü agitatio, protektiók és hivatalkeresések utáni törekvések, melyek az új bírósági szervezés végrehajtása alkalmával a kormányt jobbról-balról körülhálózni fogják, mert különösen a királyföldi lakók azon részének, mely most is jobb szemmel kacint Berlinre, mint Magyarországra, nemcsak a királyföldön, hanem Pesten is meg vannak a maguk érdektársai. —

Azonban a végrehajtóhatalom áthatva terhes feladata fontosságától, bizonyára tudni fogja, hogy mi legyen a teendője az ilyenféle kicsinyes, önző versengésekkel, mert hisz a haza minden boldogsága abban összpontosul, hogy érdekei minden tekintetben fenntartassanak.

Ha tehát a királyföld történetesen olyanforma sorsra találna jutni az új bírósági szervezéssel szemben is, mint a milyenre a köztörvényhatóságok rendezése tekintetében tényleg jutott, hogy tudni illik számára egy „Extra-Wurst” alkotása tételt kilátásba, mely neki különleges állást fog biztosítani a többi törvényhatóságok és nemzetiségekkel szembe, — akkor az igazságügyi hatalomnak ezen eljárása nem volna egyéb: czéltévesztett és káros politikánál, mivel a bírósági szervezet kérdése döntő fontossággal bírván nemcsak jövődő jogszolgáltatásunkra, hanem nagy részben egész állami életünkre nézve is, elkerülhet-

TÁRCZA.

Valami a dohányról

írta T u b á k.

Ki ne ismerné a mai világban a dohányt! ? és kevés kivétellel, — daczára, hogy az általánosság vált traficánismus a dohány élvezetét indirect adóvá tette, a bagózó cigánytól kezdve — hegyesfejű püspököket se véve ki — a fejedelemig, — a bagózó cigánytól kezdve a kecses spanyol senoráig, — mindenki a maga módja és kedve szerint, füstjét nyelve vagy morcsolt állapotban orrába tömve, élvezzi ezen természet adományát, és vagy az általa okozott kellemes kábultságban, vagy a prüzsölés okozta rázkódásban gyönyörködik.

Ha barátunk vagy ismerősünkkel találkozunk az első üdvözlés után honn pipával, az utszán szivarral kínáljuk meg egymást és a német sógorok kedélyes mulatságaiknak refrainje is a „Schnupf mer ans!” szokott lenni.

Azt tudjuk, hogy a dohányplánta Amerikában

honos, honnan 1496 évben Roman Pane szerzetes által Tabago szigetről hozatott Európába.

Külömben Humboldt szerint Haiti szigetén a pipát hívják Tabako-nak és a hason hangzású elnevezése a dohánynak nevezett dohányzó eszköztől következettik.

Eleinte a dohány élvezése ellen az egyházi szószekekről is mint ördögi találmány ellen épen úgy harczoltatott, mint az eretnokség ellen, — a pápák egész erejüket feszítették meg a dohányzás elnyomására, sőt VIII. Orbán pápa 1664-ben a dohányzók ellen az egyházi átkot is kimondotta; — de miként változik a világ! ma a szegény capucinustól kezdve a zsirjában fulladozó cardinalisig találunk dohányzókat nagy mennyiségben és hány szent atya kezdi ezen ördög füvet a seminarium egyik nem nevezhető helyiségében tiltva szopogatni, hány követője Orbánnak volt dohányos és a pro et contra — sok közül melyik volt az infallibilis? —

I. Jakab angol király és IV. Amurat sultan a dohányzók ellen törvényt hoztak, több német tartományban és Helvetiában is szigorúan tiltatott ezen élvezet, de mi több, muszkaországban a dohányzó orrát vesztette.

Természetes, hogy a dohányzás-a kezdők nagyobb részénél elkerülhetetlen „Katzenjammer” ki-

vül, — különféle tréfás esetre szolgáltatott alkalmat; így többek közt sir Raleigh Walter Erzsébet angol királyné egyik kegyence egyik fontos Amerikai küldetéséből haza térvén, az új világból az alig csak tudósok által ismert ördög füből nagy mennyiséget hozott magával és egy valódi calumet-pipát is, melyből indian törzs főnöki gravitással szokott dohányozva a szószéki szidalmaknak is dacolni.

A királyné a lord új mesterségét t. i. a gourmand kéjjelgő arkifejezése által kísért pipázást eredetinek találta és a sir Walter füstölő productivit körében is eltűrte, ki ezen szabadalommal a legfesztelenebben élt.

Midőn azonban lordunk legelőször pipázott ott-hon dolgozó szobájában és fejét hátra hajtván a dohányzó kéjéretet közt semeit behunván, a füstöt orrán és száján gönyölgette égfelé, — egyik szolgálja ezen jelenséget nem ismervén, fjedten rohant ki „Mylord ég! mylord ég!” vész kiáltások közt és azon-nal egy cseber vízzel térvén vissza, urát hatalmasan szemközt locsintotta.

Vajjon a lord aggodó hű szolgáját megdicsérte vagy korholta-e ezen önkéntes tűzoltói szerepéért? nem tudjuk. —

lentül szükséges, hogy a küszöbön lévő bírósági rendezés az egész országban mindenütt egyszerre és egyforma alapon hajtassék végre.

Teörök Károly.

Magyar delegáció.

A magyar delegáció június 27-én tartott ülésén helybenhagyattak az albizottságnak következő javaslatai:

1) Az 1871-ik év végével maradt, de mind- eddig meg nem osztott közös pénztári készlet iránt a közös pénzügyminiszter ez e részben folytatott tárgyalások siettetésére utasítandó.

2) A közös pénzügyminiszter oda utasítandó, hogy a közös nyugdíjszabályzatról szóló törvényjavaslatnak alkotmányos tárgyalása siettetését a két miniszteriumai után szorgalmazza.

3) A főszámszék az alkotmányosság elveinek megfelelő szervezésére vonatkozólag a közös miniszterium már most nem csak fölhivandó, de kötelezőleg arra utasítandó, hogy a közös főszámszék elnökének miniszterekkel koordinált állása és az egész számszéknek az alkotmányosság igényleteinek megfelelő szervezése iránti törvényjavaslatot halasztás nélkül a monarchia két felének miniszteriumai útján az illető törvényhozó testület tárgyalása alá terjeszteni siessen.

A magyar delegáció f. hó 1-én tartott ülésében jelen voltak: Lónyay Menyhért, Benedek Sándor, Orczy Béla b.

Az ülés kezdődik d. e. 11 órakor.

A jegyzőkönyv hitelesítetvén, elnök kijelenti, hogy a tegnapi hozott határozatok az osztrák delegációval közöltetni fognak.

Lónyay Menyhért közös pénzügyminiszter: T. országos bizottság! A tengerészeti költségvetés befejezésével engedje meg a t. országos bizottság, hogy a közös miniszterium megbízásából egy előterjesztést tehessenek.

Tegnap a tengerészeti albizottság előadójának indítványára egyhangulag kifejezést adott a t. országos bizottság azon mély sajnálatának, melyet a kitűnő hadvezér Tegethoff altengernagy halálával érzett, s ez által elismerését nyilvánítja a nagy férfi emléke iránt.

A közös miniszterium hasonló érzéstől áthatva köteletségének ismeri azon körülményt, a t. országos bizottság tudomására hozni, hogy a megboldogult altengernagy éltes anyja korlátolt anyagi viszonyok közt él, és fiában elveszté agg korának anyagi támaszát is.

A főállás nyugdíjszabályzat értelme szerint, a közös miniszteriumnak nem állott módjába, Tegethoff édes anyja számára nyugdíjt javaslatba hozni. Azonban ő fölsége méltóztatott, saját pénztárából számára segélyt rendelni. Ily körülmények közt, a közös miniszterium, azon kéréssel járul a t. országos bizottsághoz, melyek hatásköréhez tartoznak a kegydíjakat megszavazni, méltóztatnának a közös miniszterium következő javaslatát elfogadni;

„Az 1872-ik évi tengerészeti költségvetésbe előforduló kegydíjak tételénél, néhai Tegethoff altengernagy anyja számára 4000 frt. összeg szavaztatik meg.“

Hasonló előterjesztés fog tétetni a birodalmi tanács országos bizottságának.

Wahrman Mór e határozati javaslatnak azonnal egyhangú elfogadását ajánlja azon hálának tanúsításául, melylyel a monarchia a nagy férfi emlékének tartozik.

A javaslat élénk helyeslés közt egyhangulag határozottá emeltetik.

Albizottsági véleményes jelentés a közös pénzügyminiszter által az 1870-évi létesített előlegezési pénzmivelet költségeinek fedezése iránt tett előterjesztés tárgyában:

Az albizottság tárgyalás alá vette a közös pénzügyminiszternek, a közösügyi bizottság f. é. június 23-án tartott üléséből hozzá utasított pótelőterjesztését s azon véleményben van, hogy a közös pénzügyminiszternek jelen előterjesztésében említett hitelmivelete, melyre a közösügyi bizottságok engedélyt nem adtak, s melyben a közös pénzügyér, mint ez előterjesztésében is hangsúlyoztatik, a két államterület miniszteriumai előleges beleegyezésével járt el, semmi tekintetben sem tartozik a közösügyi bizottságok hatásköréhez, sőt éppen azon oknál fogva, hogy a két államterület miniszteriumai beleegyezésével történt a hitelmivelet, a két államterület miniszteriumai alkotmányos uton intézkedjenek.

Ezek folytán az albizottság következő határozatos javaslatot batorkodik a közösügyi bizottságnak elfogadás végett ajánlani:

A közös pénzügyminiszter olautasítatik, hogy az 1870-ik évi közbejött politikai események folytán létesített előlegezési pénzmiveletnek 577.220 frt.

74 krra menő költségei fedezését illető ügyet a két államterület miniszteriumaihoz, a kiktől nyert fölhatalmazás folytán e pénzmiveletet létesíté, alkotmányos tárgyalás végett származtassa át. Zsedényi Ede, elnök, Prileszky Tádé k. előadó.

Egyszersmind figyelmezteti a bizottságot, hogy a hadügyi albizottság jelentése még nincs szétosztva a tagok közt, minélfojga a jelentésnek hűtfőre kitűzött tárgyalását keddre véli elhalasztandónak.

V i d é k.

S.-Szt.-György, 1871. Junius 30-ik.

Jóllehet a „Nemere“ beces hasábjairól már többször olvashatók az ezen év június 4-én Sepsiszent-Györgyön végbement ünnepélyt, mindazonáltal városi hatóságunk erkölcsi köteletségének véli, az 1849-dik év július 5-én Sepsiszent-György „Szépmező“ nevű határán elesett szabadságharcosok emlékére állított oszlop körüli költségeinek nyilvános számadását az érdekelt t. olvasóközönségnek annyival is inkább köztudomására juttatni: mert a megkívántott pénzt, egyesek áldozatkészségének eslekedetben lett kifejezése — és egy zeneestély bevétele fedezte; következésképen helyén lesz, ha félreértések kikerülése tekintetből és sokaknak megnyugtatására az erre vonatkozó összevont rövid számadást alábbiakban nyilvánosság elé hozzuk.

B é v é t e l.

1. Gyűjtési-iven, egyesek adakozásából	frt. 165.—
2. Zeneestélyen, belépti díjból	„ 115.40
Összesen	frt. 220.40

K i a d á s.

1. 500 példány programnyomtatásáért	frt. 4.—
2) Két font löporért	„ 2.40
3) A „Nemere“ szerkesztőségéhez az ünnepély hirdetéséért.	„ 2.10
4) 20 darab rakétaért	„ 14.—
5) A rakéták Brassóbol kiszállításáért	„ 3.—
6) A közreműködő rendőr szolgák és zenészeknek vacsoráért	„ 7.40
7) A zeneestély körüli előrendezések u. m. lámpák felhelyezése, olajjal ellátás, örökdedés és többefélre	frt. 20.78
8) Zenészeknek előleges szerződés folytán a zeneestély tiszta jövedelméből átadott	„ 30.—
9) A honvédsir fölhantozásáért	„ 5.—
10) A „honv.-emlékkő“ készítéséért	„ 100.—
Összesen	fr. 189.18

Ha 220 frt. 40 kr. bevételből, 189 frt. 18 kr. kiadást levonunk: Molnár Sámuel városi főjegyző kezén pénztárban marad még 31 frt. 22 kr., mely összeg érdekelt sir bekerítésére fog fordítottani.

Végül megjegyezzük, hogy ezen bevétel és kiadásokról készített formális számadásból, — mely a város levéltárába tétetett le — bárkinek, teljesebb felvilágosítással is szolgálhat hatóságunk.

A vá r o s t a n á c s a.

K ü l f ö l d.

FRANCZIA ÜGYEK.

A két milliárdra nyitott francia kölcsön aláírása minden várakozáson felül kedvezően sikerült, Poyer Quartier pénzügyera nemzetgyűlés m. h. 28-ki ülésében tudatta, hogy hat óra alatt 4500 millió frankot meghaladó öszveg iratott alá s Páris egymaga 250 milliót, a departementek egy milliárdnál többet s a külföld szintén egy milliárdot jegyzett alá, nem is említve, miszerint több helyről még nem is érkezett tudósítás.

E körülmény, tevő hozzá a pénzügyér, azon kedvező helyzetbe hoz bennünket, hogy kötelezettségeinket Németország iránt leróhatjuk s tartományainkat az idegen megszállás alól mielőbb felmenthetjük, nem várván be a kitűzött határidőket sem.

A francia hadikárpótlás egyik részletének lefizetése, a mely mint tudjuk a „felkelés elnyomása után harmincz napra“ volt törlesztendő, — éppen e hétre esett; berlini hírek szerint azonban e részlet még nem fizettetett le s július 4-ike tüzetett ki újabb határidőül s a további részletek törlesztése a kiszabott időknél előbb várható.

A párisi sajtó republikanus uniója egy követjelölti névsort tesz közzé. Minden oda mutat azonban, hogy ez alkalommal nem a sajtó matadorai fogják játszani a döntő szerepet e téren, hanem a tőlük egészen függetlenül városnegyedenként alakuló bizottságok. Mac-Mahen újabban is kijelentette, miszerint nem kíván követjelöltül fellépni, míg Gam-

beta eddigi vonakodása daczára, legközelebb mind a marseillei, mind a párisi jelöltséget elfogadta.

A nagy hadiszemle a Longchampson Péter-Pál napján pompás idő mellett roppant néptömeg jelenlétében végbe ment s így vége szakadt azon találgatásoknak, melyek ez ünnepély többszörös elhalasztásához fiződtek.

Thiers, legközelebbi budgetbeszéde a nemzetgyűlésen, rosz vért csinált Németországban s azon következtetésre jutatta a „N. Allg. Ztgot“, hogy az öt milliárd hadikárpótlás semmi esetre sem terhes Franciaországra nézve.

„Thiers ugymond, távolról sem szándékozik a francia szárazföldi és tengeri hadsereg létszámát alább szállítani s így takarékoságot hozni be a budgetbe. Sőt ellenkezőleg mindkettőt a korábbi magas fokon akarja fentartani s azonfelül még 900.000 főnyi tartalékkal megerősíteni. Miből mi azon világos bizonyoságot merítjük, hogy még mindig nem hagytak fel Versaillesban a gondolatlat, miszerint Franciaország világalomra van hivatva. Ha tehát a francziák a korábbinál kedvezőtlenebb viszonyok közt is fenntarthatni hiszik a régi hadiállományt, úgy a hadikárpótlás mindenestre inkább csekély mintsem tulságosan nagy. Továbbá, minthogy Franciaország semmi oldalról nincs fenyegetve, az ily óriási készülődés világosan támadási szándékot árul el s fenyegetés a szomszédokra nézve.“

A francia hadsereg újjászervezésére vonatkozólag a „Patrie“ a köv. közleményt hozza:

„A hadsereg reorganizálására kiküldött bizottság véleménye szerint a tényleges hadseregeknek 360.000 emberből és a tartaléknak 900.000 emberből kell állani. A szolgálati idő 3 évre fog megállapítani.

Az új fegyverekkel és az új hadtan szerint a katonák betanítása sokkal gyorsabban és sikeresebben fog eszközöltetni, mint azelőtt. A kormány fölszólit minden szakértőt, nyilatkozzék e kérdésben, melytől Franciaország jövője függ. A hadügyminiszter buzgóságában plane annyira ment, hogy a tiszteket rangkülönbség nélkül fölhatalmazza, hogy nézeteiket szabadon minden megszorítás nélkül hozzák nyilvánosságra.

A jul. 2-ki pótválasztások után a kormány azonnal a nemzetgyűlés elé terjeszti a költségvetést. Hozzávetőleg ki lehet számítani, hogy a budget vita egy hónapig fog eltartani. Magok a vezérférfiak úgy nyilatkoztak, hogy egy hónapnál nem lehet több időt szánni erre, mert azután nyomban két fontos tárgyat kell elintézni: a választási törvényjavaslatot s a hadsereg újjászervezésére vonatkozó törvényjavaslatot.

Chambord gróf szerencsekívánatait a pápának gr. Damas adta át. Ő szentsége természetesen nagyon megilletődve fogadta a virágos stylusban előadott magasztalásokat s gratulációkat s különösen megnyugtatóra szolgált a neversi püspök nyilatkozata, ki így szól: szent atyánk! gróf Chambord nem olyan liberalis féle ember, hanem igazi jó katolikus.

A pápa titkos konsistoriumi ülést tartott volt mult hétfőn, a melyen több püspököt nevezett ki s ez alkalommal így szólott híveikhez:

„Viktor Emanuel király közelebb ide fog érkezni a küll hatalmak követéivel együtt. Mi minden lehető lépést megtettünk a küllöldi kabineteknél, de mindenünnen csak bókokat kaptunk. Többé semmi remény. Reméljük tehát még inkább istenben, mert valamely esoda nélkül minden el vau vesztve.“ Hire jár egyszersmind, hogy ő szentsége végkép elhagyni készül Rómát s Corsikában települ le.

Gambetta elfogadta a párisi képviselőjelöltséget s ez által nagy ijedelmet idézett elő a képviselőségre vágyók közt. Erős ellenzék fog ellenne működni, az bizonyos. De ha a párisi hangulatot vizsgáljuk, Gambetta bizonyára meg fog választatni, daczára azon nagy ellenállásnak, melyet ellene az ugynevezett „mérsékelt republikánusok“ czimű alatt a félig reakciónáriusok kifejtének, kik most tört nyertek a commune lezeretése folytán.

Gambetta utolsó elhatározásához édes savanyu képet vágnak, gratulálnak neki, de belsőleg azt kívánják, bár akkor látnák, mikor a hátuk közepét. Különben ő Marseilleben is föllépett. A mint ebből látszik Gambetta jelöltsége nem idézett elő nagy örömet sem a konservativeknél, sem a mérsékelt republikánusoknál.

A Temps, a Bién Public határozottan kikelnek ellene, hasonlóan az Opponion Nationalé is. Ez utóbbi szemére veti Gambettának eddigi hallgatását miniszterségéről, melyről számolnia kellett volna az ország előtt. Nagy hibának tartja tehát azt, hogy mielőtt azt tette volna, a mivel Franciaországnak és a közársaságnak tartozik, követjelöltként lép föl Párisban, hogy szét válassza azt, a minek egyesülve kellett volna maradnia, és egyesítse, a minek külön kellene maradnia. Gambette különben San Sebastióból fogadta el mind a párisi, mind a marseille-i jelöltséget.

A „Vérité“ levelének, melyet egy barátjához írt, következő fontosabb részleteit közli: „San Sebastian, június 23. Kedves barátom! Köszönettel és a jelen pillanat iszonyu nehézségeinek teljes tudatával fogadom a párisi demokrácia mandatát, ha ezt fölajánlja, s dacára azon rágalmaknak, melyekkel üldöznek, méltónak tart arra, hogy szolgáljam. Én már több téviratot küldtem ez értelemben Párisba, de a bayonne-i távirta visszautasította azokat azon ürügy alatt, hogy magántávíratok Párisba csak akkor fogadtatnak el, ha azok a kölcsönre vonatkoznak.“

Fölhatalmazom önt minden barátainak kijelenteni, hogy én a párisi képviselőjelöltséget elfogadom, s kérem önt, a szükséges lépéseket megtenni, hogy e tekintetben semmi kétség ne forduljon elő. A viszontlátásig!

I. Gambetta.

Marseille-be a követkeső távirattal felelt: „Én a marseillei demokracziának mindig szolgálatára állok, ha fölszólít arra.“

L. Gambetta.

A párisi republikánus bizottság kebelében, a mint hírlik, öt órai vita után két szavazattöbességgel visszautasított Gambetta jelöltsége.

A monarchista lapok uniója is vögre elkészítette képviselőjelöltsége névsorát. Ez mindennemű párt képviselőit magában foglalja, kivéve a republikánusokat és a bonapartistákat. Találunk ott legitimistákat, orleanistákat, klerikálisokat és a politika iránt közönyös személyeket. Így a katolikus püspök Treppel mellett mindjárt ott van de Presseuzé protestáns lelkész, Cissej jelenlegi hadügyminiszter mellett marquis de Ploeu, a bank aligazgatója, de Flavigny és d'Haussonville régi orleanisták, Laboulaye, a szelleműs és szabadelvű író, tudományos szakemberek, mint Morin, Krautz és Wolowski.

Ezen névsor nem igen fog a választók tömegénél nagy hatást idézni elő.

A „Nénének.“

A „Kronstädter Zeitung“ ugy látszik magas szoros feladatát tűzte maga elébe, hogy a „Nemerét“ az érdemes szász polgártársak előtt a lehetőleg gyanúsítva 51. számú vezércikkünket bemutatva, jónak látja a véleményeket előre egy kissé félre informálni, s több olyanokat jelteni, mik azon cikkekben nincsenek, vagy nem úgy vannak mondva.

Ajánlást azzal kezdi, miszerint mi a szászokat a magyar polgárok vagyona elrablásával vádoljuk. Azaz hogy, mivel csakugyan szemmel látható, hogy ezen ráfogása nem igaz, oda teszi állítását előre ezen szócikket „nahezu“.

Enek segedelmével megkísérli, hogy vádoljon minket olyannal a mit mi szerinte is nem mondtunk, hanem színtelen, csak nem mondtunk, és így mi se tiltakozhassunk, hogy azt ugyan nem tessük, mert hisz azt ő sem állítja egyenesen, s a cél mégis ellegyen érve, hogy a szász polgártársak közül azok, kik nem magok értelmével szoktak gondolkodni, a „Nemerét“ szörnyűséges szász ellenségnek higyjék. — Nem bölcs politika-e ez?

De még szebben végzi ajánlását. Végén csattan az östör, gondolta ugyan is a „Kronstädter“ s ide tartotta a leghathatósabbat, így szólván: „A cikk egyenesen kommunizmust hirdet.“

Na ez már valóban terhes vád. A kommunizmus ugyan is a semmivel bíró emberek azon törekvése, hogy a vagyonosabbak tulajdonát közösön szét osszák. Ezt ugyan nem szeretnők, hogy reánk találjon. S pedig a „Kronstädter“ felfogása szerint még is úgy van.

A „Kronstädter“ szavaiból ítélve, ő azt véli, hogy a város-község közjóvedelmei, s királyföldi nemzeti vagyon mind olyan dolgok, miknek egyedül és kirekesztőleg csak egy nemzetiség javára kell fordíttatniok, azok ennek tulajdonai, mások páriák; következésképpen minthogy a községi iskolát a bolonyai legfőként magyar polgárság érdeke sürgeti, annak óhajtsa valóságos kommunizmus.

A mi a közö az övék, mert „az álladalm-ök“ s ha annak segélyéhez más is igényt formál: az kommunista. — Ezer szerencse, hogy a kormány, mely a községi iskolákat megrendelte, a királyföldi nemzeti vagyonának a királyföld minden lakosai köztulajdoni voltát elismerte, s a józan emberi ész, a mely azon elvet hirdeti, hogy a társaság minden tagjainak, kik annak köz terveit hordozzák, a köz javadalmokhoz is részők van, nincsenek a „Kronstädter-rel“ egy véleményben.

Mi részünkről nem tehetjük, hogy figyelmébe ne ajánljuk, ne feledje, hogy a kommunista a másból osztozni kíván ugyan, s ez elég baj: de némű méltányossággal még is bír, midőn osztozván, legalább részt juttat másnak is. Az ellenben, a ki magát tartván az államnak, mindent csak egyedül

a maga számára akar lefoglalni, sokkalta méltánytalanabb, mert egyedül maga kívánva mindent fel falni, másnak semmit sem hagy.

Az ilyen a kommunistának egy egész lépcsővel áll alább.

Egy szerény interpellatio.

Miután a helybeli közönség által fenntartott bolgárszegi „szegények háza“ (Siechen-Haus) egy olyan jótékony emberi intézet, melynek célja az, hogy berne az elaggott dolog tehetetlen öregek végnapjaikban az utolsó szükségűtől vagy koldulás kenyerétől megmentve némi nyugalmat találjanak.

Miután e cél nem csak a külső látszólagos tisztaság, gondosan felsurolt padolatok, minek munkájához nekik is szabad hozzá járulni, s szorgalmasan meg öntözött virágos kert, a hová nekik is szabad a vizet hordani, stb. által éretik el, hanem még sokkal inkább az ők illendő ellátások, ápolások s velek való humanus bánás által.

Miután illő ellenörködés nélkül bár mely jótékony intézet is könnyen hasztalan és céljának meg nem felelővé válhatik, s az emberi találékonyság, ha az ellenörködést gyakorló organum személy, annak lekenyerezésére vagy illetőleg poharazására igen kész szokott lenni; sőt egy kis terrorizmussal magokat az ápodában lévő egyéneket is a velek bánás felől kedvező nyilatkozatra lehetne szorítani:

Tisztelettel felkérjük azon városi hatóságot, a melynek felügyazata körébe az említett szegények háza tartozik, hogy bír-e tisztá tudásával annak, hogy valjon az említett intézetben az elerődenült öregek illő humanus szelid bánásban részesülnek-e? az ott látható külső csín és tisztaság nem az ők terhes szolgálatuk árán létesül-e? nincsenek-e betanítva s terrorizálva, hogy ápodatásuk iránt, a valósággal ellenkezőleg is, kedvezőleg nyilatkozzanak? hogy valjon ez ügybeni tudomását valamely egyes, az illető szegényházi felügyazósággal talán épen collegialis viszonyban álló hivatalos személy, vagy pedigen merőben szabad és nemérdekelte polgárok által szokta-e szerezni?

Némelyeknek ezen tárgy felőli nem épen kedvező véleményekkel szemben, emberiségi érdekből nagyon óhajtanánk megnyugtató felvilágosítást kapni.

V e g y e s .

(Nyilvános vizsgák). „A Spitzerféle intézetben“ a nyilvános vizsgák jövő vasárnap azaz f. h. 9-én a következő rendben veszik folyamatjokat:

Első kereskedelmi osztály: 8 $\frac{1}{2}$ —9 óráig könyvtel és számtan: Geyer J. ur által vizsgálva.

9—9 $\frac{1}{4}$ óráig áruisme: az igazgató által, 9 $\frac{1}{4}$ —9 $\frac{1}{2}$ óráig kereskedelmi földrajz: Schiel A. ur által.

Második és harmadik előkészítő osztály:

9 $\frac{1}{2}$ —10 óráig számtan } Schiel A. ur által

10—10 $\frac{1}{4}$ „ természetrajz } ur által

10 $\frac{1}{4}$ —10 $\frac{3}{4}$ óráig német nyelv } ur által

Első előkészítő osztály: 10 $\frac{3}{4}$ —11 $\frac{1}{4}$ óráig olvasás és számtetés: Morres E. ur által,

Az intézetnek minden osztályai: 11 $\frac{1}{4}$ —11 $\frac{1}{2}$ óráig magyar nyelv: Köpe S. ur által,

11 $\frac{1}{2}$ —11 $\frac{3}{4}$ óráig román nyelv: Manole J. ur által,

11 $\frac{3}{4}$ —12 óráig örmény nyelv: Mocos J. ur által,

12—1 óráig francia nyelv: Nicot E. ur által.

Az intézetnek minden osztályai:

3—4 óráig zongorajáték: Frank L. ur által,

4—4 $\frac{3}{4}$ „ hegedű: Lorenz J. ur által,

4 $\frac{3}{4}$ —5 $\frac{1}{4}$ óráig flóta: Schilling A. ur által vizsgálva.

5 $\frac{1}{4}$ —6 $\frac{3}{4}$ óráig testgyakorlat: Morres E. ur által vezényelve.

Végül ösztöndíj elosztás és zárbeszéd.

Az ifjúságnak minden jóakarója és barátja szívesen látatik.

(Fekete himlő.) A mint m. hó 27. eről Brailából értesülünk, a fekete himlőről elterjesztett hír csak annyiban való, a mennyiben ugyanez előfordult egy eset. De annál jobban üti fel fejét a Typhusz és egy pár nap óta meglehetősen gazdálkodik, miután az időjárás is kedvező az epidemiának. Szulinán 38 fekete himlős közül elhalt 17, tehát csaknem 50 %-je a betegeknek.

Az itteni cs. k. oszt. m. konzulátusnál, írják tovább Brailából, egyetlen egy egyen volt (napi díjnok) ki magyarul tudott és a napokban Brassóban, hová utazott volt magát gyógyíttatni, elhalt. Multját minden magyar ember, kinek a konzulátuson dolga volt, ösmeri; tehát nem bántjuk, csak fájlalni tudjuk, hogy 7 kiskoru árvát hagyott hátra. Neve Hedwig András.

Mikor jön el azon ígéret, olvassuk a levél végén, melyet a kormány még 1868-ban a konzulátusok végett adott? Nagyon keveset gondolnak a magyarra! Sz. fy. —

Folyó hó 1., 2. és 3-án tartattak az évi vizsgák; a helyben a mult év Augustus havában Humpel-Majorescu asszonyság által szervezett és vezetett növöveldeben.

Tanulónék nagy számmal vannak és tanítói erőről kellően van gondoskodva, s a vizsgák eredménye ezen magányintézet iránt a legszebb reményekre jogosít.

Különösen kiemelendő azon békétürest igénylő oktatási módor, mellyel Dück tanár ur a kezdők agyacsájába a tanulási vágy és kedv talpkövét megakrja, azon kedves bánásmód, mely által Humpel-Majorescu asszonyság és a francia nevelőnő zsenge növendékeiket vezetik és ez által azon finom női tapintatot öntik az ifju keblekbe, mely egyedül képes a nőt méltóságra emelni mellyel a nő képes a legszilajabb férfi fölött fensőbbtséget t. i. gyengéd szellemi fensőbbtséget magának kivívni, — azon finom női tapintatot értjük, mely Brassó miveltnak tartott női köreiben még nagyobb részt hiányzik.

Az általános tannyelv a német, a felsőbb osztályokban földrajz és történelmen kívül természettan és vegyészeti is taníttatnak; — a németen kívül a francia, román és magyar nyelv is taníttatnak, s igen dicsőretet érdemel azon méltányosság, hogy három magyar leányka kedvéért külön tanító (Legard J. tanár ur) van; — az angol és olasz nyelv is felvannak véve a programmba, de nem taníttatnak, mert hallgatóknak nem akadtak.

Zenét Humpel ur zongoraművész maga adja elő s kitünő sikert eredményezett.

Egyáltalában az intézet jó alapokon nyugszik s reményeljük, hogy a miveltnő világ ezen intézet asztalai mellől fogja a legdiszesebb gyarapodást nyerni. —

(G r a e f E d e), honvéd tábornok és kerületi parancsnok, egészsége helyreállítása tekintetéből, 8 heti szabadságra elutazván, a kolozsvári honvéd kerületi parancsnokság vezetését Inczédi Sámuel honvéd ezredes és dandárparancsnoknak adta át.

(A t á v o l b ó l.) Bálint Gábor fiatal nyelvész, ki az akadémia költségén utazik, három-négy heti utazás után ért Kazánba, honnan egyik pesti barátjának írt is levelet. Kazánban egy tatár papnál szállt meg, kinek segítségével azután kényelmes és meglehetősen egészséges lakáshoz is jutott.

A levél, mely egész utazását magában foglalja, igen érdekes tartalmu, Utközben Oroszországon, Kiew-ben Moszkvában is időzött. Itt panaszkodva említi, hogy oly nagy a drágaság, hogy takarékoságában majdnem le akart szokni a fényűzésnek látszó élvezetről: az evésről. A muszka postákról érdekesen írja, le mint bännak el a postamesterek az idegen czimzettü levelekkel.

A más nyelvet nem értő vagy érteni nem akaró postások csak azon levelet veszik ügybe, melyen orosz czim is van, az oly leveleket, melyek francziául, németül, angolul vagy bármiképp vannak czimezve, eldobják. Így aztán lassankint már odajutottak, hogy a levelen három czimzett is van, de az orosz sem hiányzik. Célja elérése előtt tengeri viharra is volt kilátás, hanem ez a „multság“, mint írja, szintén megkímélte. Kazánban, hol szállva volt: a tatár papnál egy gyönyörű quartettet hallott énekelni oly szabatosan, hogy élvezettel hallgatta, mint valami hangverseny legérdekesebb számát, pedig csak az esti imádságot dudolták.

A fiatal tudós, ki a tatár, persa, mongol, arab, csuvasz stb. nyelveket teljesen érti és a nyelvrokonság tanulmányozása végett indult nagy útjára, az akadémia értesítését várja be, hogy Kazánban maradjon-e vagy Asztrakánba menjen.

(Ritka tünemény az állatkertben.) — Nehány nap előtt egy szüveges majom — Cercocebus sinicus — fiadzott meg az állatkertben. Érdekes látvány, miután hasonló még kevés európai állatkertben fordult elő. Remélhető, írja állatkerti tudósítónk kissé naiv humorral, hogy a közönség annál nagyobb érdekekkel fogja szemlélteni, mert sok anya példát vehet ama gyöngéd szeretetről, mellyel „Lini“ kisdede iránt viseltetik. Soha el nem bocsátja kebléről s mihelyt valaki feléje közeledik, fiát csókokkal halmozza el.

Még most ugyan el van zárva, de pár nap mulva a közönség előtt is látható lesz. Egyuttal megemlíthetjük, hogy közelébb több száz érdekes szárnyas érkezett az állatkertbe.

(Az új levelezési lapok) ügyében a hivatatos lap következő értesítést hoz:

Miután a régi magyar és német szövegű, a cs. kir. postakerületben használt értékjegyekkel ellátott

s kros levelezési lapoknak folyó évi május 31-re második ízben kitűzött határideje lejárt, előfordulható esetek kikerülése czéljából figyelmeztetik a közönséget, hogy miután azoknak érvénye f. hó 1-én megszűnt, feladások esetére visszartatnak és kézbesíten levelek módjára kezeltek, ha csak az aláírásból a földadó címe ki nem tudható, mely esetben vissza fognak adatni.

(Az erdélyrészi tartalékos katonák) folyó évi szeptember 6-ikától szeptember 25-ikéig tartandó 20 napi hadgyakorlatra hivatnak be.

(A m. kir. tudomány-egyetem ne) vezetesebb jutalomtételei az 1871—72 évre. A jog- és államtudomány-karé:

„Mutassék ki azon összefüggés, mely a jövedelmi és fogyasztási adók közt az életben és elméletben létezik, s különösen az: lehetséges e és mily módon a közadózási rendszert kizárólag a jövedelem vagy a fogyasztás alapjára fektetni?” Jutalom 180 frt. a Schwartner-féle alapból. A bölcsészet-karé, a történelemre, ugyancsak a Schwartner-alapból 180 frt. e tételre: Fejtsenek ki a nemzeti szellem hanyatlásának jelenségei és okai a XVIII. században. A földrajzból: „Irassék le a Balaton vidéke hely- és földrajzi tekintetben. Pasquich-alapból 50 frt. stb.

(Megjelent). A kolozsvári unitárius főtanoda ifjúsága által kiadott Remény című emlékkönyv megjelent. A 223. lapra terjedő kötetben van egy „Két unitárius deák utazása” című humoreszk Urmósi Miklóstól. „A bárót szereti-e vagy az embert?” eredeti beszély, Liuntikától, „Férjem nekem nem udvarol” vigjáték 1 fölvonásban Péterfi Alberttől, a „Dalnok iskolája” figyelemreméltó költői beszély és sok eredeti és fordított költemény. Az unitárius főtanodának ez második gyűjteménye. Az első a harminczas években jelent meg Kriza szerkesztése alatt és oly figyelemben részesült, hogy Toldi Ferencz is buzditólag méltányolta a törekvést. Ez emlékkönyvet is nagyobb figyelem illeti, mint a hasonfajú gyűjteményeket, miután tagadhatlanul gondosan van szerkesztve. A kisebb művek közt is alig található egy-kettő mely egészen értéktelennek volna mondható. A mű Lendvay-Latkóczinének van ajánlva.

(Pályázati hirdetés.) A magyar kir. földmívelés-, ipar-és kereskedelmi ministerium értesíti az illetőket, hogy: A kolozs-monostori királyi gazdasági tanintézetnél az erdészeti tanári állomás üresedésbe jövén, annak folyó évi November hó 1-ső napjától leendő betöltése végett ezennel pályázat hirdettetik. Ezen állomással 1500 forint évi fizetés és 200 frtnyi lakbér-illetőleg van egybekötve. Főhivatnak az ezen tanszéket elnyerki óhajtók, hogy végzett tanulmányaikról, multjukról szóló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket legfőbb folyó é. angusztus hó 10-ik napjáig nevezett miniszteriumhoz nyújtsák be.

Értékpapiros és pénzáruk Brassóban Jul. 7.

	Pénz.	Árú.
Hitelintézeti sorsjegyek	175 —	177 —
Ösztr. nemzeti adósság ezüstben	68 —	69 —
„ „ „ papírban	58 30	59 30
Magyar jutalmi sorsjegyek	92 40	92 50
„ „ földteherm.	79 70	80 75
Erdélyi „	75 50	77 —
Bánáti „	77 20	78 10
1839-ki sorsj. kölcsön $\frac{1}{4}$	296 —	298 —
„ „ $\frac{1}{5}$	296 20	298 30
1860-ki 500 frtos 5% sorsj.	99 10	100 20
„ 100 „ „	111 50	113 —
1864-ki 100 „ „	126 25	127 50
Cs. kir. arany	5 85	5 88
Ezüst	123 —	129 —
Ösztr. magy. 8 frtos arany	9 85	9 90
Napoleon'or	9 85	9 90
Vereinsthaler	1 82	1 88
Porosz tallér	1 83	1 89
Ikosár	2 22	2 20
Rubel	1 84	1 94

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Kenyeres Adolf.

PAP FERENCZ

nádszék- és butorgyártó.

Figyelmébe ajánlja a t. cz. közönségnek jó és oltsó nádszék, fontelle, kanape, pione és több fából való szobabutorait.

Megrendeléseket elfogad, és a távolabb vidékre is gyorsan kisziközöl. Kivánatra mintakártyákat bérmentesen küld.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Gyára és raktára vagyon Brassóban, a Nagypiatzon 326. szám alatt a Remenyik-féle házban a rendőrség (22) mellett. 27—0

Sotir Mantsu és fiai bank- és váltóüzletében BRASSÓBAN

vásároltatnak legmagasabb árakban

Erdélyi földteherm. kötvények.

Ugyanott beváltatnak mindennemű szelvények. — Mindenféle sorsjegyek árulása részleteken olcsó árban!

I r o d a : színházutsza, vásárház Nr. 2.

(119 3—3)

Joanelli Mária

engedélyezett

NŐNÖVELDÉJÉBEN

a nagyutszában Jánosiféle ház 519 sz. alatt *nővendék leányok* alapos tanítást nyerhetnek a *francia és angolnyelvben*, mindennemű kézimunkában, *rajz, zene és énekekben*, szint-ugy a *szabás és köntöscsinálásban*.

Ugyanott felvétetnek tisztességes szállás és élelmezésbe leánykák

gondos felügyelet

mellett. —

120 1—3

Előpataki ásványvíz.

Több évi tapasztalat azt tanította, hogy a február és márczius havakban töltött víz eredeti jóságát és oldó erejét sokkalta tovább és jobban megtartja mint a más időszakokban töltött. Ugyan-azért ugy intézkedtem, hogy f. év február és mártius havaiban a főkutból tiszta új üvegekbe, javított dugaszolással annyi víz és ugy töltessék, hogy a víz minősége iránti minden igénynek elég legyen téve és minden megrendelés a leggyorsabban teljesíthetessék.

Lehető hamisítások kikerülése czéljából a raktárból kikerülő üvegek cink-kupakkal vannak ellátva, melyen köriratban kinymott betűkkel e szavak: „Előpatak Dr. Otrobán,” közepén pedig „1871” olvashatók. Továbbá örömemre válik tudathatnom, miszerint a tavalyi árakat, az idém tetemesen leszállíthatom és az által ezen jó hatású víznek élvezhetését könnyebbíthetem. Ugyanis egy 50 nagy üveget tartalmazó ládának ára az idén csak 7 frt. 50 kr. egy 66 kisebb üveget tartalmazóé 7 frt. és a közönség kényelmére újabban készült 25 nagy üveget tartalmazó ládának ára 4 frt. Az üvegenkénti eladást a brassói fogyasztó egyesület (Consumverein) eszközli.

Egyszersmind ajánlom a felügyeletem alatt készült

„Előpataki hajtó pezsgő-porokat”

melyeknek főraktára Brassóban Száva Gerő urnak „a koronához” czimzett gyógyszer-tárában van.

42 19—0

Dr. Otrobán Nándor.